







IVAN TURGHENIEFF

UN CUIB DE BOERNAȘI

XXXIV

A doua zi era Duminică; sunetul clopotelor de pe la biserică nu deșteptă pe Lavretzky; — el nu închisese ochii toată noaptea; dar îl aminti o altă Duminică în care se dusesse la biserică spre a face plăcerea tinerei fete. Se sculă în pripă; un glas tainic îi spuse că are să o întâlnească și în această zi acolo. Eși din casă fără șgomot, prunci să îi spuie Varvarei Pavlovna că nu s'a sculat, că o să se întoarcă pe la prinz, și se îndreptă cu pași mari spre locul în care îl chema dăgănitul trist și monoton. Sosi repede; în biserică nu era mai nimeni; dascălul în picioare, în strană psalmodia ceasurile; vocea sa, din cînd în cînd întrerătată de tuse, resuna pe măsură, coborîndu-se și ridicîndu-se rînd pe rînd. Lavretzky stătu lingă ușă. Credințioși soseau unii după alții, se opreau, făceau semnul crucii, și salutau în toate părțile; pașii lor răsuna pe sub bolți, în gol și în tăcere. O femeie bătrînă, stetea în genuchi alături de Lavretzky, și se ruga fierbinte; fața-i galbenă și șbirăta gura fără dinți, exprima o vie emoție; ochii-î roșii erau piro-

niți pe icoanele de la iconostas; mîna-î osoasă eșa mereu de sub roche și făcea cu o mișcare grăbită niște cruci cît toate zilele. Un țaran cu barbăstufosă și cu fața părăoasă, cu părul și cu hainele în neregulă, intră în genuchi, se aruncă în genuchi, făcînd la cruce, clătînd din cap în sus și în jos pînă la pămînt. Pe față și în fiecare din mișcările lui se zugrăvea o durere atît de amară, în cît Lavretzky se apropiie de el și-l întrebă ce are. Țarauul se dete înapoi cu un aer fricos și sălbatic; apoi răspunde cu o voce sfîșietoare. — Mi-a murit băiatul.

Și începu iar să facă la mătîni. «Ce ar putea să înlocuească la el, mișcările bisericești?» Se gîndi Lavretzky. Chiar și el încercă să se roage; dar înimă-î rămînea împovărată, aspră și gîndurile îi erau departe. Aștepta mereu pe Lisa și Lisa nu mai venea. Biserica se umplea de lume, dar nu o vedea pe nicăieri. Liturgia începuse, diaconul sfîrșise de citit Evanghelia. Lavretzky înaintă puțin și de o dată zări pe Lisa. Ea venise înaintea lui, dar n'o zărise. Lavretzky nu-și mai luă ochii de la ea, pînă la sfîrșitul slujbei.

Mulțimea începea să plece și Lisa sta tot în locul său; poate că aștepta plecarea lui Lavretzky. În sfîrșit, ea își făcu cruce pentru cea din urmă oară și eși fără ca să-și mai întoarcă capul: O servitoare o însoțea. Lavretzky părăsi biserică după dînsa și o ajunse în stradă; ea mergea foarte repede, cu capul plecat și cu voalul lăsat în jos. — Bună ziua, Lisaveta Michaelovna, zise el cu glas tare și cu o veselie silită. Imi dai voi să te însoțesc.

Ea nu răspunde și el începu să meargă alături de dînsa. — Ești mulțămîntă de mine? o întrebă

dînsul coborînd vocea. Știi ce s'a petrecut ieri?

— Da, da, murmură ea: — e bine! Și merse și mai repede. — Ești mulțămîntă? — Lisa făcu un semn din cap. — Fedor Ivanovici, zise ea cu voce liniștită dar slabă, vreau să-ți adresez o rugăciune: să nu mai vii pe la noi, pleacă cît poți mai repede: putem să ne vedem mai trîziu, — într'o zi — peste un an. Și acum, depărtează-te, fă-o pentru mine; ascultă rugăciunea aceasta, în numele Cerului! — Sunt gata să te ascult la ori-ce, Lisaveta Michaelovna; dar așa să ne despărțim noi? N'o să-mi spui nici un cuvînt?... — Fedor Ivanovici, d-ta mergi acum alături de mine și cu toate acestea ești atît de departe, atît de departe de mine! Și nu numai d-ta...

— Sîrșește, rogu-te! se rugă Lavretzky. Ce ai vrut să zici? — O știi, poate... Dar, or ce s'ar întimpla, uită... Nu, nu mă uita, adu-ți aminte de mine. — Eă, eă să te uit... — Destul! Adio, Lasă-mă... — Liso! Începu iar Lavretzky. — Adio, adio, repetă dînsa. Si bîgîndu-și mai mult voalul în jos, își urmă drumul aproape fugînd. Lavretzky o urmări cu ochii, apoi cu fruntea la pămînt, se întoarse pe urmele sale. Era cît p'aci să se lovească de Lemm, care mergea cu palaria pe ochi, și cu privirile pironite la pămînt. Fu un moment de tăcere. — Ei, ce o să-mi spui? întrebă în sfîrșit Lavretzky. — Ce o să-ți spui? răspunde Lemm, cu un ton necăjit; n'am nimic să-ți spui. Totul e mort și noi suntem morți. (Alles ist

tot undt wir sind tot). Drumul d-tale e la dreapta, nu-î așa?

— Da, la dreapta. — Și al meu la stînga. Cale bună! ... A doua zi dimineața, Fedor Ivanovici pleca cu femeia sa la Lavriki. Ea era înaintea într'o trăsură cu Ada și cu Justina; el venea în urma ei în tarantas. În tot lungul drumului, drăguța copilă nu se depărta de ferestruica trăsurii; totul o uimea: țărani, țărancele, isbele, puțurile, clopoței și stourile de corbi; Justina își împărțea uimirea; Varvara Pavlovna rîdea de observațiunile și exclamațiile lor. Ea era bine dispusă; înainte de a pleca din oraș O\*\*\* avusese o explicație cu bărbatul său. — Înțeleg poziția d-tale, îi zisese ea, — și ochii ei expresivi îi arătase că ea ghicise totul. Dar o să-mi dai cel puțin dreptate, că sunt ușoră la trîiu; nu te voi supăra și nu te voi stîngheri de loc; am vrut numai să asigur viitorul Adel, asta-î tot ce-mi trebuie.

— Da, da, și-ai atînat toate scopurile, răspunde Teodor Ivanovici. — Nu mai visez acum de cît un lucru: să mă îngrop pentru tot-de-auna în singurătate: nu voi uita nici o dată bine-facurile d-tale... — Ei, lasă în colo... zise el întrerupînd-o. — Și voiți să-ți respect nealtrnarea și liniștea d-tale, adause dînsa ca să-și sfîrșească fraza pregătită. — Lavretzky îi făcu o închinăciune adîncă. Varvara Pavlovna înțelese că bărbatul său îi mulțumea în adîncul inimii. — A doua zi, spre seară, erau în Lavriki; peste o săptămîna Lavretzky pleca la Moscova, lăsînd femeii sale cinci mii de ruble de cheltuială și a doua zi după plecarea sa sosea Panșiu pe care Varvara Pavlovna l rugase să n'o uite în singurătatea ei. Pan-

șiu petrecu trei zile la Varvara Pavlovna; zicîndu-î adio și stringîndu-î cu putere drăguțele sale mîni, îi făgădui ca să se întoarcă în curînd, — și se ținu de făgăduială.

(Va urma).

Pentru d-nii AGRICULTORI!

SALAMURA lui NUMA DUPUY remediul sigur în contra Tăcînneluț (Mălurel)

Se întrebunțează în țara noastră de peste 20 (douăzeci) de ani! SARAMURA lui Numa Dupuy nu are nevoie de recomandăție; o recomandă de ajuns strălucitul succes obținut atît în țară cît și în străinătate. Dar nu putem stăruî desul asupra confuziei ce a produs în unele părți diferiți imitatori, cari se servesc de denumirea de saramură, pentru a desface marea lor fără valoare.

Nu există decît o singură saramură veritabilă aceea a lui Numa Dupuy, unicul antidot în adovăr infailibil în contra tăcînneluț. Toate cele-lalte salamure aruncate de erii alături pe piață, sunt imitate, nepuțincoase. Saramura originală a lui Numa Dupuy se găsește de vânzare în toate orașele, dar D-nii Agricultori să bine-voiască a cere anume preparatul lui Numa Dupuy. Sute de certificate din toate unghiurile țării atestă calitățile eminente ale saramurei lui Numa Dupuy. Reprezentantul general

S. Bementstsi Craiova

Dr. D. Tatusescu

Boale interne și sifilitice 86, Strada Romană, 86 intrarea prin str. Dorobanților Consultațiunt de la 6-7 seara

Cea mai bună calitate existentă de COCS DE USINA DE GAZ... 46 lei 46... A. GOLDSTEIN... BUCUREȘTI - Telefon No. 66

SINGURUL DEPOSIT DE TAPETE PANAMA... CARE VINDE EFTIN... Strada REGALA, No. 9

Ne fumez que te PANAMA... Le meilleur de tous... Dépôt G-1 Creangă & Comp. - Bukarest.

FOARTE TREBUINCIOS SE VINDE CU LEI BUCATA DE MADIPOLON (Chifon) francezese de prima calitate... 13.50... Marele Magazin „LA BALON” Strada CAROL No. 72

SOBE MEIDINGER, PARIGINA, COMETUL, VULCAN (belgiene) INCĂLZIRE CU COKS, CĂRBUNÎ DE PIATRĂ SI LEMNE Mașini de Bucate MOBILE DE FIER... Fabrica COMETUL Adolf Salomon DEPOSIT: Strada Doamnei, 14.

STOMAC, ALE CĂILOR DINAR... ANEMIE, GASTRALGIE, DIABETĂ... DISPEPSIE, CHOLERINA... SINGURA APA PURGATIVA ÎNLĂTURĂND SURSELE UNGURESCII CARABAŢA...

Vechia și Renumita Fabrică de Trăsuri H. I. RIEBER SA MUTAT ÎN Str. Romulus, No. 5... Local cu ATELIERE mari, speciale, pentru a corespondența întîndereî ce a luat fabrica mea.

Cel mai bun VACS Parisian pentru încălțăminte... REPRESENTANT PENTRU ROMANIA A. FEEDMANN BUCUREȘTI

Băile Mitraszewschi Strada Poliției, No. 4 și 6... Se aduce la cunoștința onor. public, că acest stabiliment, cel mai îngrijit și mai bun, deservea băi cu prețurile următoare:

Renumitele SOBE AMERICANE perfecționate LÖNHOLDT'S Sobe elegant decorate, smălțuite și aurite speciale pentru Saloane, Sofragerii, Antreuri, Restaurante și Casinuri.

Apă minerală acra carbonică naturală golică Krondorf... Principesa de coronă Stefania

SOBE CALORIFERE BELGIANE Unica specialitate în felul lor! Prin excelenta lor ventilațiune au devenit sistemul cel mai igienic, recomandat prin certificate de onor. domni doctori generali Theodori, Mădărescu, Varlam, etc.

A SOSIT UN MARE ASORTIMENT DE SOBE CALORIFERE IGIENICE, NICHELATE, SMĂLȚUITE și SIMPLE sistem belgian, din cea mai renumită fabrică DSOUENE & Comp.

Serviciul TECHNIC Particular PENTRU TOT FELUL de LUCRĂRI TECHNICE în CAPITALĂ și PROVINCIE sub conducerea d-îui arhitect NICOLAE MEȘEDERU BUCUREȘTI

WATSON & YOEUELL MAȘINI AGRICOLE ȘI INDUSTRIALE BUCUREȘCI. — Strada Academiei, 14 (fost Rașca) Galați, Strada Portului. Brăila, Strada Regală. VENTURĂTOARE N. 5 și N. 6 „NON PLUS ULTRA”